

Republika Hrvatska
Općinski sud u Kutini
Hrvatskih branitelja 1
Kutina

Poslovni broj: P Ob-77/2020-44.

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Kutini po sucu Nadi Filipović kao sucu pojedincu u pravnoj stvari tužitelja Ranka Janeša (OIB 77755467596) iz Popovače, Vinogradska 25., kojeg zastupa punomoćnik Denis Pedić odvjetnik iz Popovače protiv tužene Marice Janeš (OIB 42980189994) iz Popovače, Vinogradska 25., koju zastupa punomoćnik Antonija Bošnjak Duk odvjetnica iz Kutine, radi utvrđenja bračne stečevine, nakon zaključenja glavne rasprave održane 18. lipnja 2026. u prisutnosti punomoćnika tužitelja, tužene i njenog punomoćnika, 31. srpnja 2026.

p r e s u d i o j e

I Odbija se, kao neosnovan, tužbeni zahtjev tužitelja Ranka Janeša koji glasi:

"Utvrdjuje se da bračnu stečevinu tijekom bračne i gospodarske zajednice tužitelja Ranka Janeša i tužene Marice Janeš svakog od njih u 1/2 dijela čine nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Kutini Zemljišnoknjižni odjel Kutina i to stan koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, smočnice, kupaonice s WC-om i drvarnice u površine 50,20 m² koji se nalazi u zgradi u Popovači, Vinogradska 25., sagrađena na kč.1841/1 (samostojeći prizemni objekt) upisana u poduložak 11 zk.ul.3249 knjige PU Popovača i da je tužitelj Ranko Janeš stekao pravo vlasništva s 1/2 dijela prethodno navedenih nekretnina te je tužena Marica Janeš dužna trpjeti da tužitelj Ranko Janeš temeljem ove presude izvrši uknjižbu prava vlasništva s 1/2 dijela na prethodno navedenim nekretninama na svoje ime uz istodobno brisanje prava vlasništva tužene na istima u 1/2 dijela."

II. Nalaže se tužitelju Ranku Janešu da tuženoj Marici Janeš naknadi troškove postupka u iznosu od 2.437,50 eura sa zakonskom zateznom kamatom koja po stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem referentne stope za tri postotna poena pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje referentna stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine teče od 31. srpnja 2026. do isplate, a sve u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1.U tužbi primljenoj kod ovog suda 25. rujna 2020. tužitelj navodi da je s tuženom sklopio brak 5. prosinca 1987., da je brak razveden presudom Općinskog suda u Kutini broj P Ob-42/2020. od 27. kolovoza 2020., da je tijekom braka novčanim sredstvima ostvarenim zajedničkim radom kupljen stan koji se sastoji od dvije sobe, smočnice, kupaonice s WC-om i drvarnice u površine u 50,20 m², da se stan nalazi u zgradi u Popovači, Vinogradska 25., sagrađenoj na kč.1841/1 upisanoj u poduložak 11 zk.ul.3249 knjige PU, da je stan kupljen 1. prosinca 1992. u derutnom stanju, da je u dva navrata renoviran za što su podizni krediti. Predlaže da se utvrdi da bračnu stečevinu tijekom bračne i gospodarske zajednice tužitelja Ranka Janeša i tužene Marice Janeš svakog od njih u 1/2 dijela čine nekretnine upisane u zemljišnim knjigama Općinskog suda u Kutini Zemljišnoknjižni odjel Kutina i to stan koji se sastoji od dvije sobe, kuhinje, smočnice, kupaoalice s WC-om i drvarnice u površine 50,20 m² koji se nalazi u zgradi u Popovači, Vinogradska 25., sagrađena na kč.1841/1 (samostojeći prizemni objekt) upisana u poduložak 11 zk.ul.3249 knjige PU Popovača i da je tužitelj Ranko Janeš stekao pravo vlasništva s 1/2 dijela prethodno navedenih nekretnina te je tužena Marica Janeš dužna trpjeti da tužitelj Ranko Janeš temeljem ove presude izvrši uknjižbu prava vlasništva s 1/2 dijela na prethodno navedenim nekretninama na svoje ime uz istodobno brisanje prava vlasništva tužene na istima u 1/2 dijela uz nadoknadu troškova postupka.

2.U odgovoru na tužbu tužena potvrđuje navode tužitelja da su sklopili brak 1987.i da je brak razveden 2020. Dalje navodi da je vlasnica predmetnog stana, da je isti kupljen 1. prosinca 1992. od Vlaste Draštata iz Popovače novcem koji je dobila od svojih roditelja, da stan nije bio u derutnom stanju i da su u njega uselili 1. svibnja 1993. prema dogovoru s prodavateljicom. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

3.Na glavnoj raspravi sud je izveo dokaze uvidom u presudu ovog suda broj P Ob-42/2020. od 27. kolovoza 2020., izvadak iz knjige položenih ugovora poduložak 11 zk.ul.3249 knjiga PU Popovača, kupoprodajni ugovor sklopljen 1. prosinca 1992., presudu Prekršajnog suda u Sisku broj Pp P-203/17. od 17. svibnja 2017., presudu Visokog prekršajnog suda RH broj PŽ-1601/2017. od 25. listopada 2017., potvrdu HZMO, rješenje ovog suda broj S-667/92. od 4. veljače 1993., saslušanjem svjedoka Vlaste Draštata, Olge Milek, Branke Dubrava, Dubravke Svakidan, Damira Benedetta, Velimira Abramovića, saslušanjem tužitelja i tužene i vještačenjem po vještaku građevinske struke Miroslavu Mihelcu. Prijedlog za ponavljanje vještačenja po drugom vještaku sud je odbio budući da smatra da je nalaz i mišljenje vještaka Miroslava Mihelca izrađen sukladno pravilima struke te iscrpno i uvjerljivo obrazložen.

4.Nakon ocjene izvedenih dokaza kako svakog zasebno tako i u međusobnoj vezi odlučeno je kao u izreci presude iz slijedećih razloga:

5.Među parničnim strankama nije sporno da su sklopili brak 5. prosinca 1987. godine, da je brak razveden 2020. i da je 1992. kupljen sporni stan.

6.Sporno je je li stan u zgradi u Popovači, Vinogradska 25., bračna stečevina parničnih stranaka, a zatim je li tužitelj stekao pravo suvlasništva s 1/2 na predmetnom stanu

7.Tužitelj je u svojoj izjavi naveo da je nekoliko godina nakon sklapanja braka s tuženom kupljen stan površine 50 m² u izuzetno derutnom stanju, da nije dao novac za isplatu stana, a da ne zna je li tužena novac dobila od oca ili se radi o njenom novcu, da su uselili bez prethodnih popravaka, da je prvo renoviranje obuhvatilo krov, kupaoalicu, sobu i pušnicu, da su u drugom renoviranju proširili

stambeni prostor, da je skoro sve poslove izveo osobno uz pomoć prijatelja, da su u stanu promijenjeni podovi, zidovi i instalacije, da je sadašnja površina stana 76 m², da je renoviranje financirano kreditom koji je podigla tužena, da nije sudjelovao u otplati kredita, ali je financirao potrebe kućanstva i djece.

8. Tužena je u svojoj izjavi navela da je kupoprodajnu cijenu za predmetni stan isplatio njen otac, da je naknadno platio i garažu, da je imao cilj da nju stambeno osigura vidjevši kako živi, da je stan renoviran radom rodbine i prijatelja s obje strane, da su obnovi stana doprinosili i njeni roditelji, da je 2003. podigla kredit u iznosu od 15.000,00 eura na 20 godina, da je uložen u adaptaciju, da je tužitelj sudjelovao u troškovima obiteljskog domaćinstva u dijelu koji je on smatrao nužnim, a da je u preostalom dijelu troškove plaćala ona, da je tužitelj bio sklon pretjeranom opijanju, da je imao i dvije teške prometne nesreće pod utjecajem alkohola i da je na to trošio dio svoje zarade.

9. U pogledu kupovine predmetnog stana izveden je dokaz saslušanjem svjedoka Vlaste Draštata, Olge Milek, Branke Dubravac i Dubravke Svakidan. Svjedok Vlasta Draštata u svojoj je izjavi navela da je s tuženom Maricom Janeš sklopila ugovor o kupoprodaji stana u Popovači, Vinogradska 25., da joj je kupoprodajnu cijenu isplatio Branko Milek, otac tužene, i to prvo 3.000,00 DEM na ime kapare, a zatim kod odvjetnika preostali iznos, da je prilikom isplate rekao da stan kupuje kako bi osigurao svoju kćer, da stan nije bio u derutnom stanju i da se u njega odmah moglo useliti, da je tuženoj predala stan 1. svibnja 1993., da je tuženoj prodala i garažu za 500,00 DEM, da joj je taj iznos dala tužena i rekla da joj je otac dao i taj iznos, da tužitelj nije bio prisutan prilikom dogovora, razgledavanja, sklapanja ugovora i isplate. Svjedokinja Olga Milek, majka tužene, Branka Dubravac i Dubravka Svakidan, sestre tužene, navele su da je stan platila njihova obitelj u okviru isplate budućeg nasljeđa tuženoj, da im je bio cilj stambeno zbrinuti i osigurati tuženu i njeno dijete, a s obzirom da se tužitelj nije brinuo za njihove potrebe, da su pomagali tuženoj tijekom trajanja braka novčano i osiguranjem različitih namirnica potrebnih u domaćinstvu.

10. Cijeneći izjave parničnih stranaka sud je kao istinitu prihvatio izjavu tužene u pogledu načina stjecanja predmetnog stana. Tužena je uvjerljivo i iscrpno opisala događaje vezane za kupovinu stana, njena izjava je potkrijepljena i izjavama iz vremena kupovine stana koje su potpisane kod odvjetnika, a uz to su potvrđene i od prodavateljice stana koja nije ni u kakvom odnosu s parničnim strankama te nije za očekivati da je zainteresirana za ishod spora. U svojoj izjavi svjedokinja Vlasta Draštata je izričito navela da je kupoprodajnu cijenu isplatio otac tužene, da je s njim i tuženom ugovarala prodaju stana, a da se u cijelom tom postupku tuženik nije pojavljivao. Da je tužitelj ulagao novac u kupovinu stana malo je vjerojatno da ga ne bi zanimalo što se kupuje, u kakvom je stanju stan tj. za koju nekretninu daje svoja sredstva. U prilog navodu tužene da tužitelj nije sudjelovao u kupovini stana ide i njegova izjava da on nije dao novac za stan, a da mu nije poznato je li novac dao otac tužene ili tužena iz svojih vlastitih sredstava. Osim navedenih izjave uvjerljive su izjave majke i sestara tužene koje su opširno, uvjerljivo i životno obrazložile zašto se obitelj tužene odlučila tuženoj kupiti stan i tako joj osigurati siguran životni prostor.

11. Dakle, temeljem izvedenih dokaza, sud nalazi utvrđenim da je predmetni stan posebna imovina tužene, a sukladno članku 278. stavak 2. Zakona o braku i porodičnim odnosima (Narodne novine broj 51/89.), a koji se primjenjivao u vrijeme kada je stan kupljen.

12. Među parničnim strankama nije sporno, a isto su potvrdili i svi saslušani svjedoci (izuzev Vlaste Draštata kojoj činjenice za renoviranje stana nisu poznate),

da je stan tijekom zajedničkog života parničnih stranaka renoviran, da je građevinski materijal plaćen iz kredita koji je tužena podigla 2003., a da su radovi izvedeni uz pomoć zajedničkih prijatelja. Kako bi se utvrdilo jesu li renoviranje i dogradnja doveli do stvaranja novog građevinskog objekta, a što je uvjet da bi tužitelj mogao postaviti stvarno pravni zahtjev u odnosu na predmetnu nekretninu izveden je dokaz vještačenjem po vještaku građevinske struke Miroslavu Mihelec.

13. Nalaz i mišljenje vještaka u cijelosti je prihvaćen kao objektivan i stručan budući da je opširno obrazložen u pisanom nalazu i mišljenju, a zatim i dodatno razjašnjen prilikom usmenog saslušanja. U svom nalazu i mišljenju vještak navodi da je zgrada sagrađena prije 60 godina, da je 2003. renovirana i dograđena, da je u naravi jedan stan, da ima dva ulazna prostora s ulične i dvorišne strane, WC, dvije sobe, kupaonicu, spojeno kuhinju, blagovaonicu i dnevni boravak, da je s lijeve strane izvedena nadstrešnica za vozilo i da je s dvorišne strane izvedena nadstrešnica iznad prozora i ulaza u stan ispod koje je terasa, da je izvedena dogradnja stana s ulične strane širine 1,50 m tako da je dobivena jedna soba. Dalje je vještak u svom nalazu i mišljenju odnosno pri usmenom razjašnjenju nalaza navodi da predmetni stan i nakon dogradnje širine 1,50 m s ulične strane, dogradnje nadstrešnice i renoviranja ne predstavlja novu građevinsku cjelinu.

14. Imajući u vidu nalaz i mišljenje vještaka sud smatra da tužitelj sudjelovanjem u adaptaciji i dogradnji predmetnog objekta nije stekao pravo vlasništva. Naime, izvršena adaptacija i dogradnja nije dovela do toga da se stan koji je za tuženu kupio njen otac, slijedom čega predstavlja njenu posebnu imovinu, može smatrati novom građevinom različitom od one na kojoj je vršena dogradnja i adaptacija.

15. Radi navedenog odbijen je tužbeni zahtjev tužitelja kao neosnovan, a temeljem članka 156. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima (Narodne novine broj (Narodne novine 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 129/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15., 94/17.)) budući da je stavkom 1. navedenog članka propisano da dogradnjom, nadogradnjom ili preuređenjem (adaptacijom) zgrada, odnosno prostorija u suvlasničkim, zajedničkim ili tuđim zgradama, kao ni njihovom prigradnjom, ugradnjom ili ulaganjem u njih ne može se steći vlasništvo ako nije što drugo odredio vlasnik dograđene, nadograđene, odnosno prigradene nekretnine. Stavkom 2. istog članka propisano je da pripada li pravo na naknadu onomu tko je dogradio, nadogradio ili preuređio zgradu odnosno prostoriju iz stavka 1. tog članka ili je ulagao u takvu zgradu ili prostoriju, određuju pravila obveznog prava. Dakle, tužitelj bi mogao imati obvezno pravni zahtjev prema tuženoj, a s obzirom na to da je nesporno da je tijekom njihovog braka izvršena adaptacija i dogradnja stana.

16. Tužena je postavila zahtjev za naknadu troškova postupka koji se odnose na sastav odgovora na tužbu 200,00 eura, zastupanje po punomoćniku na sedam ročišta po 200,00 eura, zastupanje po punomoćniku na jednom ročištu 50,00 eura, zastupanje po punomoćniku na ročištu za objavu presude 100,00 eura, sastav tri podneska po 200,00 eura, troškove putovanja 50,00 eura i sudsku pristojbu na odgovor na tužbu 73,00 eura. Nakon usklađenja podnesenog troškovnika sa stanjem u spisu i Tarifom o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine broj 138/23.) tuženoj je na ime sastava odgovora na tužbu priznat iznos od 200,00 eura (Tar.br.8.1.), naknada za sastav podnesaka od 30.3.2021. i 13.6.2025. po 200,00 eura (Tar.br.8.1.), na ime naknade za zastupanje po punomoćniku na ročištima od 23.4.2021., 7.9.2021., 13.10.2021., 15.11.2023. 19.4.2024. i 18.6.2026. iznos od po 200,00 eura (Tar.br.9.1.), zastupanja po punomoćniku na ročištima od

19.2.2024. i 13.4.2026. iznos od po 50,00 eura (Tar.br.9.5.), izbivanja iz pisarnice radi nazočnosti očevidu 50,00 eura (Tar.br.39.) i PDV-a 487,50 eura (Tar.br.46.). Naknada za sastav podnesaka od 19.4.2022. i 18.7.2025. nije priznata budući da ih sud smatra nebitnim za postupak. Naknada sudske pristojbe na odgovor na tužbu nije priznata budući da se plaća razmjerno uspjehu u sporu, a kako je tužena u cijelosti uspjela u ovom sporu nije u obvezi platiti sudsku pristojbu. O zahtjevu za naknadu troškova zastupanja po punomoćniku na ročištu za objavu presude za sada nie moguće odlučiti budući je neizvjesno hoće li punomoćnik i pristupiti na to ročište.

17.Kako je tužena u cijelosti uspjela u sporu tužitelj je obvezan da joj naknadi sve priznate troškove u ukupnom iznosu od 2.437,50 eura. Odluka se temelji na članku 154. stavak 1. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine broj 148/11.-pročišćeni tekst, 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22., 155/23.).

U Novskoj 31. srpnja 2026.

S u d a c
Nada Filipović

Uputa o pravnom lijeku

Protiv ove odluke stranka koja je uredno obaviještena o ročištu za objavu odluke ima pravo žalbe u roku od 15 dana od dana objave iste, a stranka koja nije uredno obaviještena o danu održavanja ročišta za objavu odluke od dana dostave. Žalba se predaje putem ovog suda na županijski sud pismenim podneskom.

Dna

1. Pun. tužitelja
2. Pun. tužene

Broj zapisa: **9-3088b-73544**

Kontrolni broj: **0524c-f080d-2fcca**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Nada Filipović, O=OPĆINSKI SUD U KUTINI, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Kutini** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.